

sikrer vi, at regeringens lov fortsætter. Det må være den egentlige forklaring, for anden forklaring kan der jo ikke være.

De tre borgerlige ordførere, der har været heroppe på talerstolen indtil nu, har i hvert fald ikke kunnet levere noget, der tilnærmelsesvis kunne minde om en forklaring; men jeg tror som sagt, at den egentlige forklaring er, at det først i dag er gået op for de borgerlige partier, hvad det sande indhold af regeringens lejelov i virkeligheden er.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Også for de mennesker, der eventuelt måtte være optaget af begrundelserne for, at man laver herresving i politik, synes jeg at hr. John Vintner's indlæg må have været interessant. Det var på linje med Venstres fuldstændig tømt for det, man kunne kalde realbegrundelser; der var ikke antydning af begrundelser – jo, der var to formelle begrundelser.

Den ene var, at man ikke ville støtte forslaget, fordi man mente, det var regeringens problem – altså underforstået, at når man har en regering, er det også regeringen, der har problemerne. Men det er da en underlig argumentation for et parti, der lige har lavet finanslovforlig. Det er en underlig rolle for Det Konservative Folkeparti, at man i lang tid slet ikke vil deltage i dansk politik, fordi det problem, der opstår for mennesker, der f.eks. får fordoblet deres husleje, er regeringens problem. Det vil man ikke blande sig i fra konservativ side. Det forhold, at lejerne betaler for nogle ting, de aldrig får, vil man ikke blande sig i fra konservativ side. Jeg synes, det rejser et langt større problem, nemlig hvorfor nogen overhovedet skulle støtte Det Konservative Folkeparti.

Det andet argument lød, at markedet har indrettet sig efter forholdene; men det er vel ikke rigtigt, al den stund vi foreløbig kun har set varslers om stigninger, da loven som bekendt ikke er trådt i kraft endnu. Det er svært at forestille sig, at markedet har reguleret sig i forhold til noget, der endnu ikke er trådt i kraft. Men det er selvfølgelig rigtigt – forstået på den måde, at markedet givetvis vil indrette sig.

Hr. Baadsgaard sagde, at det var en noget ensidig fremstilling af tingene, der lå i vort lovforslag. Det er jeg enig i, men det er, fordi virkningerne er så ensidige, som de nu engang er.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil godt ønske SF tillykke med, at man har konstateret via Folketingets registreringssystem, at der hin dag i maj måned var et mindretal – bestående af Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF og Fremskridtspartiet – som desværre ikke vandt afstemningen om lovforslag nr. L 229. Det lykkedes for den daværende regering at skabe flertal for lovændringen med ét enkelt mandats overvægt, nemlig den upolitiske fru Bente Juncker.

Men frem og tilbage er ikke altid lige langt, specielt ikke i politik. Det kan ikke nytte noget, at man fra SF's side tror, at bare man går ind med 70 punkter og bevæger sig baglæns, er vi tilbage, hvor alt er godt. Den lov, vi havde før vedtagelsen af lovforslag nr. L 229, var jo ingenlunde specielt rosværdig eller specielt god for det danske udlejningsmarked. Tværtimod var der blandt Folketingets partier enighed om, at der i den grad var behov for en grundig revision af den danske lejelovgivning, og der blev også nedsat en kommission. Vi var dengang med til at bebryde regeringen, at den ikke kunne afvente kommissionens udtalelser, men absolut skulle mase lovforslag nr. L 229 igennem, oven i købet med et enkelt mandats flertal.

Men det er godt set af SF, at nu er der en situation, som kan udnyttes politisk, for nu udgør de samme partier et flertal i Folketinget. Det flertal skal vi selvfølgelig udnytte, men hvis vi skal gøre det, skal det være til noget fornuftigt. Og det er ikke fornuftigt at tage en spejlvendt version af forslag nr. L 229 i form af forslag nr. L 53 og vedtage det.

Det kan godt være, at nogle enkelte lejere ville synes, at retfærdigheden var sket fyldest; men for det samlede lejemarked ville vi bare skabe endnu mere kaos, end der er i øjeblikket. Hvad vil der ske efterfølgende, hvis vi forestiller os, at forslag nr. L 53 blev vedtaget? Der ville gå besked rundt til samtlige udlejere om, at nu kunne de igen hyre advokatfirmaer og revisorer osv. og igen lave alle beregningerne om. De kunne igen sende nye breve ud til deres lejere med besked om, at nu har Folketinget for resten fortrudt, og nu er reglerne ændret igen. Så kommer lejelovskommissionen med en betænkning, og den betænkning resulterer sandsynligvis i, at den regering, vi nu måtte have på det tidspunkt, fremsætter endnu et ændringsforslag til lejeloven. Og så kan man begynde forfra. Det er ikke hensigtsmæssigt, og det er heller ikke hensigtsmæssigt for de lejere, hvis interesser SF forsøger at varetage.